

3. ZUŠkoviny

číslo

VIII. ročník

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř
vychází 1. listopadu 2013 pro zahřátí

Úvodník

Těžko se skáče, když srdce pláče... a plačtivé srdce mívá na podzim skoro každý. Málo slunce, málo světla, tma brzy večer, dlouho ráno... pochmurné počasí, pochmurné časy. Nepochmurně špatné nálady. I basové struny, ač jsou temné, rezonují a dokážou pořádně rozehřát. Chce to mít správné tempo, správný zvuk a správné noty... Máte svůj nástroj pro čas předzimní? Máte svůj notový zápis a svůj vlastní metronom? Tap tap tudu tap tap tadap...

Melodie a rytmus v nás pomáhají překračovat nejednu blátivou louži po cestě. Pomocným návodem na podporu energetického základu jedince a jeho psychického rozpoložení poslouží zajímavý článek z internetových stránek www.kultura21.cz autorky Jaroslavy Krejčové, který má název Vliv hudby a zvuků na člověka. Dovolím si některé odstavce citovat:

„Vědecké výsledky dnešní doby prokazují, že hudba může ovlivnit látkovou výměnu v těle, zaktivizovat svaly, ovlivnit pulz, povzbudit dýchání, snížit vysoký tlak či podílet se na poklesu cholesterolu v krvi. Každá skladba má vliv na některou oblast v organismu člověka – pocit síly, energie, pohybu. Jsou i skladby, které více ovlivňují city a vnímání, ale i ty, co mluví k srdci a duši. Záleží nejen na skladbě, ale také na hudebních nástrojích, které se ve skladbě používají. Na fyzické tělo působí bicí, basy, elektronická hudba i některé dechové nástroje. Na citovou složku pak nástroje dřevěné a strunné. Na mysl smyčce a na duši a city harfa, varhany či zvonkohry. Pokud potřebujeme energii pro naše tělo, pak volíme skladby silnějších rytmů, rychlých melodií a výraznější kontrasty – klavírní, trubky, lesní roh, tubu, saxofony, pozouny. Je důležité poslouchat tyto skladby krátkou dobu a ne moc hlasitě, nevybírat si takovou hudbu, v níž převládá hluk a nemelodický chaos. Jaké jsou tedy vhodné? Triumfální pochod z Aidy G. Verdiho, Slovanský pochod P. I. Čajkovského, Beethovenův Turecký pochod nebo Radostný pochod od J. Strausse. Stejný účinek mají i předehry Místní pěvci norimberští

R. Wagnera, Karneval A. Dvořáka, Netopýr J. Strausse, Vilém Tell od Rossiniho a samozřejmě Mozartova díla: Kouzelná flétna, Don Giovanni, Únos ze Serailu. Také ale Dvořákovy Slovanské tance, Uherské tance Brahmsovy, Vyznání k tanci Webera či Copélie od Delibese. Poslech předehry k Egmontu od Beethovena, Brahmsova koncertu pro klavír a orchestr, poslední věta z Čajkovského symfonie č. 5, Janáčkova Symfonietta či předehra k Lohengrinovi od Wagnera nás zbaví negativních pocitů a zloby.

Hudba, kterou necháme proniknout do našeho nitra, ho umí vyčistit, odbourat blokádu citu i emoční napětí. Proti citovému stresu působí pronikavé zvuky flétny, hoboje, klarinetu a fagotu, a pokud hrají melodickou hudbu, stávají se léčivými prostředky.“

Hudba léčí. Hudba rozvíjí. Hudba uklidňuje. Hudba pomáhá. Chodte k nám také proto na koncerty. Každý měsíc najdete pozvánky na nástěnkách i v ZUŠkovinách. A chodte na koncerty i jinač...

A hlavně, dejte prostor svým „vnitřním nástrojům“, svým vlastním melodiím.

Ať se vám lehce skáče přes blátivé louže.

Mattěj

Z notesu pana ředitele

I když první vystoupení na naší škole proběhlo hned první školní den a od té doby mnoho dalších povedených koncertů, dílen a představení, teprve 23. října se konal první společný koncert, tradiční „Naše úrodička“. Představení nejmladších žáků školy vždy spolehlivě naplní školní sál, ale tentokrát byla účast nade všechna očekávání. A i přes to, že jedinou neobsazenou židli v celé škole zůstala klavírní stolička v učebně č. 6, muselo mnoho diváků stát. Odměnou nám všem byl krásný koncert. Sám jsem ho zažil už několikrát, ale vždy mě znovu a znovu překvapí, co ti malí muzikanti a dramaťáci ve svém věku svedou. Podzimní výzdoba sálu a celé školy od výtvarníků ještě příjemně celý večer dokouzila. Ale to není všechno, co bych Vám chtěl napsat. Ještě o jednu velkou radost a jedno velké očekávání se s vámi chci podělit. Jak víte z lístků notesu, které odfoukl podzimní vítr minulého měsíce, navštívil náš nejstarší dramaťácký soubor „Mikrl“ Slovinsko. Na výpravu jsem se přidal ještě já, Jarka Holasová a dvorní kočí naši zušky, řidič Aleš Mráček, který nejen že bezpečně řídí, ale dokáže výborně bavit celý autobus. A tak celá cesta uběhla rychleji, než byste řekli čevljar. Naši slovinští přátelé nás přijali s takovou vřelostí, která se jen těžko popisuje. Dlouholeté přátelství vytvořilo mezi všemi pevné pouto a nevšední atmosféru, která provázela nejen několik našich vystoupení, ale celé setkání. Za všechny představení zmíním právě to od Mikrlat na slavnostním večeru. Zahráli HOTEL. Zahráli ho skvěle, parádně, naplno, prostě úžasně. A přijetí od slovinských diváků bylo obdobné. S neskrývaným obdivem ke všem hercům a herečkám, s vděčností, se srdcem na dlaní. Celé setkání, i když náročné, mi bylo velkou vzpruhou. A tak se těším na květen, kdy u nás budeme moci přivítat na oplátku přátele ze Slovinska v rámci Slovinských dnů v Jaroměři. O celém průběhu Slovinských dnů se dočtete v Zuškovinách a v Jaroměřském zpravodaji a nám jen prosím držte palce, aby se vše podařilo připravit co nejlépe.

No a co že to s napětím očekávám? Věřím, že jím bude podobně naplňující setkání se skvělou muzikou a výbornými muzikanty v rámci JAZZOMĚŘE 2013. Letošní ročník bude tak trochu slavnostnější. Na koncertě bude totiž pokřtěno CD Big Bandu hraběte Šporka LIVE IN CONCERT. Kmotrem bude sám pan Milan Svoboda, který na koncertě vystoupí. Milan Svoboda je muzikant světového formátu, vnikající skladatel, fenomenální pianista a dirigent. Právě náš Big Band má díky Martinu Brunnerovi - dlouholetému kolegovi Milana Svobody - ve svém repertoáru spoustu jeho skladeb, některé jsou i na CD LIVE IN CONCERT. Událost to bude zkrátka výjimečná, to si nemůžete nechat ujít. Tak si sobotu 9. listopadu nezapomeňte označit v kalendáři. Těším se s Vámi nashledanou. Jo, a víte, co je to ten čevljar? Váš Vlastimil Kovář

Kdo ví nebo našel a přeložil slovinské slovíčko, necht' se zastaví v redakci nebo význam napíše a podepsaný vzkaz vhodí do poštovní schránky v přízemí školy vedle učebny LDO. Odměna ho nemine! Nápověda: ...než byste řekli »čevljar«!

Redakce

Bylo – Nebylo

Hodina zpěvu s Jaroslavem Uhlířem

Ve čtvrtek 26. září 2013 jsme se skupinkou 13 dětí nasedli do autobusu a vyrazili do Dvora Králové nad Labem. Naše cesta nesměřovala do známé zoologické zahrady, ale do Hankova domu, kde jsme navštívili Hodinu zpěvu Jaroslava Uhlíře. Během hodinové show jsme si všichni zazpívali a zopakovali krásné písničky z dílny Jaroslava Uhlíře a Zdeňka Svěráka. Třešničkou na dortu pro naše děti bylo fotografování s panem Uhlířem. Děkuji svým milým kolegyním paní Radce Morávkové a Janě Kovářové za pedagogickou oporu během výletu. Dovoluji si **pochválit** žáky naší školy za nejukázněnější chování z celého sálu. Mgr. Markéta Kočí

Dobro došli v Sloveniji, dobro došli v Šmartnem v Rožni dolini!

Od čtvrtka 10. října do neděle 13. října představoval soubor Mikrle ze ZUŠ F. A. Šporka české loutkářství ve Slovinsku. Soubor zahrál v kulturním domě ve Šmartnu představení své rakvičkárny Hotel, Jarka Holasová pro děti v základní škole pohádku K. J. Erbena Hrnečku vař! a potom pro dospělé představení podle pohádky B. Němcové O slepičce. Vlastimil Kovář vystoupil v místním kostele sv. Martina v rámci česko-slovinského večera. Naše společné účinkování bylo velmi srdečně přijato. Naši návštěvu organizovala Darja Grdina a Kulturno umetniško društvo Šmartno v Rožni dolini. Navštívili jsme Savinjské Alpy, byli na Šmartinském jezeře a prohlédli si Loutkové divadlo v Mariboru, potkali se „starými“ známými a poznali nové. Česko – slovinské přátelství se tedy rozvíjí a bude v tom pokračovat i v Jaroměři v roce 2014, kdy nás a vás čekají Slovinské dny v Jaroměři. Měly by být hudebně-divadelní. Už teď se těšíme a vás všechny na ně už nyní zveme! Jé, psáno pro Jaroměřský zpravodaj

Slovinské zápisky

Čtvrtek 10. října 2013 – ráno: Vstáváme brzo. Musíme běžet k ZUŠce, kde je třeba naložit vůz. Odveze nás do Slovinska. Hráť. A taky za kamarády. Cesta je dlouhá, ale rozhodně ne nudná. Na rakouských hranicích přecházíme do jiného jazykového módu, ale jen do chvíle, kdy nás to přestane bavit. To bychom při přejezdu přes hranice slovinské zase rádi změnili, ale bohužel se nám zatím nedostává vhodné slovní zásoby. To se však má brzy změnit. Nejoblíbenější slovinské slovo: računalnik = počítač.

- odpoledne: Jedeme. Jedeme. Jedeme. Jedeme v autobuse. Jedeme. Jedeme? Jedeme... Jedeme. Jedeme. Jedeme! J.E.D.E.M.E....Jedeme. Jo! Přejeli jsme hranice do Slovinska! ...Jedeme... „Jarko? Za jak dlouho budeme na místě?“ „Hm. Asi tak v šest.“ Jedeme.

-večer: Čekala nás velká divadelní premiéra. Byli jsme téměř slavnostní hosté a tak, očekávajíc červený koberec, jsme sebevědomě vykročili k loutkovému divadlu (Lutkovno gledališče) v Mariboru, druhém největším městě Slovinska, kam jsme byli pozváni na premiéru inscenace „Alica v Čudežni deželi“. Jaké pak bylo naše překvapení, když nám usměvavá paní za pokladnou sdělila, že pro zranění herečky je premiéra odložena. Jako kompenzace nám byla nabídnuta prohlídka divadla, jaké jsme ještě neviděli a o jakém se nám ani nezdálo. Prohlídku samotným Mariborem už jsme zvládli sami, sice dosahovala kvalit po jiných stránkách, ale byla stejně nezapomenutelná. Po zbytek večera už jsme jen večereli. Doslova. Poprvé jsme se setkali se slovinskou pohostinností. Poprvé v životě jsem viděla tolik jídla na jednom místě. Kdo se nepřejedl, ten tam nebyl.

Pátek 11. října 2013 - ráno

Probouzíme se za zvuků bečení ovcí a slunečních paprsků. Někteří rychleji a dříve než jiní. Po fantastické snídani, která by vydala pro celý zájezd, vyjíždíme do místní školy. Jarka zde hraje pro děti starou českou pohádku „Hrnečku vař!“. Těžko říct, kdo si to užívá víc. Děti, Jarka nebo my? I zdejší drobtina nás obveseluje pohádkou. A mají pro nás taky občerstvení. Další jídlo!

-odpoledne: Z krásného města Celje jsme odjeli na oběd k nedalekému jezeru.

Bylo krásně, sluníčko hrálo a my se šli ještě před obědem projít po pontonovém mostě. Když jsme se vrátili, čekala na nás teplá polévka a hned po polévce velký talíř s velkou hromadou jídla, která se ani nedala sníst!

před Loutkovým divadlem v Mariboru

A ještě zákusek. Ten jsme si museli nechat zabalit. Všechno to ale bylo výborné. A s plnými břichy jsme se vrátili zpět do chaty!

-večer: V hrací den se nejl! Tedy dnes výjimečně několik málo hodin před hraním. Poprvé za celou svou návštěvu ve Slovinsku pocítuji hlad a to je krásné. Jakožto hladovým hercům se nám náš HOTEL nehraje vůbec zle. Po kulturním programu přišla večeře. Nedalo se jí nic vytknout, jen to byla další večeře. Po každé večeři jsem měla pocit, že už jsem ty večeře snědla tři. Na trávení však bylo času dost, neboť mezinárodní veselení pokračovalo ještě dlouho se vším, co k tomu patří. Například zpěvem.

při představení v Kulturním domě v Šmartnu

Sobota 12. října 2013 – ráno: Náročné a sychravé ráno. Nikomu se nechce z postele, ale nezmůžeme nic, čeká nás výlet do Alp. Venku to díky mlze vypadá, jako by zbytek světa někam zmizel. I ovce raději mlčí. My ale přece jen vyjíždíme. Po chvíli stavíme a do auta nastupuje jakýsi pán. V mžiku zvíme, že pán je náš horal. To abychom se v té mlze při výstupu neztratili. Neměli bychom raději dávat pozor na to, abychom se neztratili s tím autem?

-odpoledne: Cesta byla dlouhá a únavná, ale na jejím konci byl poklad: Logarská dolina, Savinjské Alpy a pramen řeky Savinje. Pršelo a pršelo. Dojeli jsme na místo, schovali pod stříškou chatky a doufali, že přestane. To se ale nestalo. Pršelo a pršelo. Nakonec jsme se ale přemohli, když už jsme tady, tak půjdeme. V dešti jsme vyšli na kopec, čekal nás tam pramen, krásný vodopád. Dlouhý a prudký. V malé chatičce jsme si dali pro zahřátí horký čaj a jeli zpátky. Sušili se a zalezli do postele. To ale netrvalo dlouho, protože začali přijíždět lidé z vesnice na ohlášený piknik, na oslavu našeho pobytu ve Šmartnu. Zazpíval místní mužský pěvecký sbor a po večeři, která byla zase obří, zahrála Jarka pohádku O kohoutkovi a slepičce. Darja složitě překládala, ale nakonec to zvládla a všem se pohádka líbila.

-večer: Piknik pokračuje. Ze všech stran se line slovinský zpěv. Stavíme se hrdě do řady a spouštíme písně z našeho vlastního repertoáru. Mnozí již velmi unavení. Když už není hlas pro zpěv, letí do kouta i boty a parket ovládáme naší českou polkou. I na tu jsme pořádně hrdí a všem předvádíme, jak u nás doma umíme rozhodit škrpál. Hosté postupně ubývají, my vytrváváme. Poslední večer nemůže přijít vniveč!

Neděle 13. října 2013 – ráno: Nedělní rána jsou vždy předzvěstí konce – minimálně víkendu. Pro nás je tohle navíc i koncem pobytu ve Šmartnu. Naposledy snídáme v naší chalupě. Možná spíš uždibujeme, ne že bychom měli hlad. Uchylujeme se k nakládání věcí do auta. Loučíme se. Loučíme se tak dlouho, že přestáváme dodržovat časový plán. Ještě jednou se loučíme. Zase je všude mlha, ale je jasné, že bude krásný den. Cestou se stavujeme v Celji, abychom nakoupili poslední potřebné. A zase se loučíme. Teď už nám nic nebrání v cestě.

-odpoledne: Jedeme...domů.

-večer: Všude jsou nápisy, kterým rozumíme...a co hůř! Nemůžeme se jim ani smát! Jsme doma. V našem skromném autobusu všichni spí, nebo zírají před sebe. Skládáme hold našemu řidiči, že nás bezpečně dovezl a především že nás uvezl! Naši slovinští přátelé nás na cestu zpět vybavili četnými dary a zásobami. Od ZUŠky domů jsem se pak vracela nejen se steskem v srdci, ale také taškou v každé ruce a v zubech.

Ga, Pijavka a TzjvK

Císařovy nové šaty v Disku na DAMU v Praze

V neděli 13. října jsme s Císařovými novými šaty vyjely do Prahy na první ročník festivalu DVD (Děti-výchova-divadlo), který organizovali studenti Katedry výchovné dramatiky DAMU a kam nás pozvali. Sešly jsme se už o půl sedmé ráno, vytáhly jsme pana Morávka z postele, abychom si vzaly loutky a paravan. Nejela s námi Jarka, ale Naďa, protože Jarka byla ve Slovinsku. Moc nám to nevadilo, Naďa je moc fajn a známe se s ní už ze zájezdu na Slovensko, kam nás doprovázela a věděla co a jak.... Cesta byla příjemná také díky Markétě, která nás na cestách pravidelně obveseluje. Složily jsme si věci do divadla Disk, moc se nám tam líbilo a zbýval nám ještě nějaký čas, zašly jsme tedy na Karlův most. Bylo to neuvěřitelné, protože byl skoro prázdný. Když jsme dorazily zpět, program už za chvíli začínal, využily jsme volný čas a rozhýbaly se a rozmluvily. Program

začal představením „A klidný bude Canterville“, potom následovalo sedm skvělých recitátorů. A pak my. Představení se nám povedlo. Měly jsme z něj i z diváků dobrý pocit. Potom jsme viděly „Proč se dítě vaří v kaši“ podle Aglaji Veteranyi, které jsme už jednou viděli v Litvínově. Po obědě byla prohlídka DAMU, byla pěkná i scénka pro nás připravená. Následovalo představení „Budulíněk“ z Naivního divadla v Liberci a potom pro nás přijela Olinka s mikrobusem a jely jsme domů. Cesta zpátky byla klidnější, ale i tak zábavná.

Pěš

Soutěž Carl Ditters von Dittersdorf a hudební klasicismus ve Vidnavě

Ve čtvrtek 17. října 2013 vyjelo šest klarinetistů naší školy na cestu do tři hodiny vzdálené Vidnavy v Jeseníkách na soutěž Carl Ditters von Dittersdorf a hudební klasicismus. Naši školu reprezentovaly dva soubory - klarinetová tria. Dívčí trio hrálo ve složení Magdaléna Paclíková a Barbora Tichá – klarinety, Hana Hrušková – basklarinet a chlapecké trio soutěžilo ve složení Martin Krebs, Antonín Ott – klarinety, Petr Prokeš – basklarinet. Ve Vidnavě vždy soutěží všechny dechové nástroje dohromady. Ve velké konkurenci získaly oba soubory krásná druhá místa. Patří jim velký dík za vzornou reprezentaci školy a za pracovitost a trpělivost při náročné přípravě. Nikola Prokopová

Naše úrodička

Ve středu 23. října 2013 se na naší škole konal první letošní koncert, na kterém se představili nejmladší žáci hudebního a literárně dramatického oboru, nazvaný „Naše úrodička“. Účast diváků velká, vzduchu v sále málo, ale atmosféra báječná nejen díky jednotlivým vystoupením, ale také díky vtipnému uvádění Moniky Němečkové a Kateřiny Prášilové (obě jsou stálíci našeho „dramatického nebe“). Děkuji všem účinkujícím a jejich učitelům za krásný večer a paní učitelce Sáře Semerákové a jejím žákům za originální podzimní výzdobu nejen v sále, ale i v celé škole. Nikola Prokopová

Hana Hrušková, Petr Prokeš, Antonín Ott,
Martin Krebs, Magdaléna Paclíková a Barbora Tichá

Barbora Tichá, Hana Hrušková a Magdaléna Paclíková

Představujeme...

...dívčí klarinetové trio

Jak bylo ve Vidnavě? Dobrý. Dobrý. Docela dobrý...**No počkejte, bylo to druhé místo, to muselo být víc než dobré. A bylo to těžké?** Ne, ani ne...no já jsem už předtím byla na soutěži, tak to nebylo těžké. Tak jsem se na to těšila. **A tréma byla?** Ne. Ne. Ani ne...jen trochu na jevišti, před porotou. **Jaká byla příprava na soutěž?** Zkoušely jsme docela dost, každou středu a potom ještě o víkend...A máme hrozně dobrou paní učitelku...Je hodně hodná a umí naučit... Takže není až tak hodná, že bychom se na hodině jen tak vybavovaly...no chvíli si povídáme, ale pak zase hrajeme. **Cvičíte i doma?** No, občas. **Jaká je Vidnava?** No, moc jsme toho neviděly, byly jsme skoro pořád na tom zámku. **A co příští rok?** To je na paní učitelce. **A budete hrát jako trio dál?** Ano, jen změníme nástrojové obsazení. **Co byste popřály paní učitelce?** No...(smích) Určitě jí chceme poděkovat,

protože za to druhé místo může hlavně ona... a přejeme jí dobré nervy, aby přežila naše záchvaty smíchu. **A co kluci, myslím klučičí trio?** No byli dobří. **Bylo by možné s nimi udělat společný soubor?** Ne, to nejde, oni hrají déle a líp než my a jsou starší... **Kdyby vás bylo šest, tak by to bylo co? ... Jedno trio a jedno trio rovná se...** dvě tria. **Aha, děkuji za rozhovor.** Otázka pro paní učitelku Nikolu Prokopovou: **Co bys mohla říct o soutěži ve Vidnavě?** Byl to boj, výsledek byl nad očekávání výborný, protože ve Vidnavě je vždycky velká konkurence. Já jsem náročná a přísná na sebe i na ostatní, jinak to prostě nejde. Příští rok do toho jdeme znovu, nás letos už jiná soutěž nečeká. Teď si od té dřiny odpočneme a pak se hned nastartujeme a jedeme! **A jak je to se součtem dvou trií?** Jedno trio + jedno trio = sexteto ptala se Jé

O sv. Martinovi

Všichni už jsme někdy slyšeli o svatém Martinovi na bílém koni. Podle pověr přijíždí 11. listopadu a přiváží s sebou první sníh. A proč to tak vlastně je? Sv. Martin se narodil počátkem 4. století a původně byl vojákem. Jedné chladné noci, ve francouzském Amiensu, potkal vyhublého, mrznoucího žebráka. Ihned vzal meč, rozsekl svůj dlouhý plášť vejpůl a jednu polovinu daroval mrznoucímu žebrákovi. Když v nedalekém hostinci ulehl ke spánku, zdál se mu velmi zvláštní sen. Zjevil se mu Ježíš Kristus, zahalený do části jeho pláště a pravil: Jednou se staneš svatým. Musíš však pokaždé v tento den jezdit po městech a vesnicích a přinášet jim první sníh. Sen sv. Martina ovlivnil tak, že se dal pokřtít a stal se ochráncem chudáků. A každý 11. listopad nasedl na svého bílého koně a jezdil po městech a vesnicích. Pokaždé, když tam přijel, začalo sněžit a on mohl jet dál. A tak je tomu dodnes. BobuLe

Přišli jsme...PHV C

Od září tohoto školního roku navštěvuje Přípravnou hudební výchovu C dvanáct nejmladších žáčků ZUŠky. Jejich první společné vystoupení jste mohli vidět a slyšet na koncertě Naše úrodučka. Děti navštěvují každou středu jednu hodinu tvořivé dramatiky a potom jednu hodinu hudební přípravy. Program Naší úrodučky zahajovaly zvukovou básní Déšť a písničkou Strýček podzim. Před vystoupením jsem se zeptala Violky,

Terezky, Barušky, Agátky, Janičky, Samíka, Marjánky, Haničky, Ládička, Davidka, Martina a Rolanda: **Jak se těšíte na první vystoupení?** Já ne, já taky ne, netěším se...já se těším, já taky, já taky, taky...**Budete hrát na nástroje a zpívat písničku?** Ano.....nóóóó! **Kdo z vás rád zpívá?** Já já já, já ne...**A co rád děláš?** Maluju. Hraju si... **Jakou hru hrajete nejradši?** Na kompot, Na pavouka, Na honěnou, Na mrazíka. A mě jste se nezeptala, co ráda dělám. **Co ráda děláš?** Ráda krmím psa. **Ať se vám první vystoupení podaří. Zlomte vaz!** Jé

...viděli jsme...

...podzimní výzdobu koncertního sálu

... a houslový soubor Mladé smyčce pod vedení Jany Kovářové na Naší úrodučce...

...Šmartinské jezero ve Slovinsku...

...a soubor Skorojo na Karlově mostě v Praze.

...zvítězili jsme !

O úspěchu našich dvou klarinetových trií jste si už přečetli výše a určitě hledáte výsledky naší pravidelné soutěže. Tentokrát jsou vítězové tři: paní Zmátlová, Jan Ruprich a Antonín Ott. Zastavte se v redakci pro odměnu! Blahopřejeme!

SSSS! Proč nehasím? Protože „hudebka“ je nehořlavá!

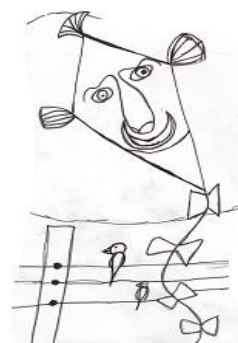
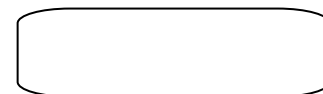
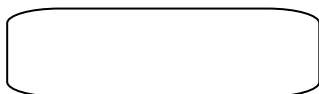
Hóří! Hóří!!! Žáci jsou zapálení do učení!

Přikázání všech „zuškových hasičáků“:

1. Hasit budeš při požáru s totálním nasazením do úplného vyčerpání
2. Neuhasiš!
  - jiskřičky nadšení
  - planoucí touhu po umění
  - sálající tvůrčí žár
  - plamenné projevy a vystoupení
  - nadějná „želízka v ohni“ - žhnoucí hráčskou vášně

SOUTĚŽ pro VÁS: Doplňte krátký a výstižný text do „bubliny“ :

Vymyslete vtipné a výstižné podzimní přání, které by pro sebe, pro vás, školu, město, stát, svět mohly mít Kateřina Prášilová a Monika Němečková. Podepsané nápady vhažujte do poštovní schránky vedle učebny LDO v přízemí školy do 20. listopadu (uzávěrka prosincového čísla). Nejlepší nápad bude odměněn. Těšíme se!

Obrázky nakreslili žáci paní učitelky Sary Semerákové: Klára Steinová, Klára Dernerová, Kateřina Zajíčková, Adam Zajíček a Denisa Divišová

Fotografie zapůjčili: Vlastimil Kovář, Darja Grdina, Anna Vitvarová, Nikola Prokopová, MaKo a Jé

Do šatny

Stejnou barvou vybarvi odpovídající dvojice italského hudebního názvosloví a přines na hodinu hudební nauky.

MaKo

Italské slovíčko	Český význam
moderato	rychle
allegro	pomalu, rozvláčně
vivo, vivace	poněkud rychle, dosti rychle
andante	zrychlovat
lento	mírně
adagio	živě, čile
ritardando	zvolna, krokem
accelerando	zdlouha, zvolna
allegretto	zpomalovat

Po poli běží zajíc a křičí: „Ať žije vláda!“
Zastaví ho druhý zajíc: „Co, prosím tě, blbneš?“
„Zase zdražili broky!“

„Haló, volám ohledně toho hlídacího psa, kterého jsme si od vás koupili. Můžete nám poradit, jak to máme udělat, aby nás pustil domů?“

Čeho se nejvíc bojí klokanice? Kapsářů.

Pan Novotný jede po Praze na koni a druhého si vede za otěže s sebou. „Kam jedete?“ „Do práce přece!“ „A co s tím druhým koněm?“ „Já u divadla přestupuju!“

Povídají si na statku dva čuníci: „Viš, že se toho včerejšího protestu proti řezníkům zúčastnili i VIP?“ „To tam byly nějaké hvězdy?“ „Ne. Velmi Inteligentní Prasata!“

Za sedmero horami, za sedmero řekami, za sedmero kopci a sedmero lesy žil malý zajíček a měl to všude strašlivě daleko...

Zvířecí vtipky vybrala k-Ája

Zřizovatelem Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř je Město Jaroměř

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356

e-mail : zus.jaromer@quick.cz , zuskoviny@seznam.cz , www.zus-jaromer.cz

3. číslo vychází 1. listopadu 2013 pro zahřátí

redakční rada: TzjvvK (Monika Němečková), Pijavka (Edita Valášková),

Ga (Kateřina Prášilová), BobuLe (Lenka Jechová), Mattěj (Matěj Kubina), k-Ája (Karolína Novotná), Péš (Petra Březinová)

čaBMa (Barbora Maksymovová), čaBMa+Péš=B © P, *A* (Anna Holínská), RoKr (Romana Králíková)

úkoly z hudební nauky: MaKo (Markéta Kočí)

korektury, grafická úprava: Jé (Jarka Holasová)

